
Просторічно-жаргонна лексика як складник мовного портрета сучасних студентів

Світлана Романчук

кафедра журналістики, Український гуманітарний інститут, м.Буча, Україна

ORCID 0000-0002-5737-2951

Для цитування цієї статті:

Романчук Світлана. Просторічно-жаргонна лексика як складник мовного портрета сучасних студентів. International Science Journal of Education & Linguistics. Vol. 2, No. 3, 2023, pp. 88-95. doi: 10.46299/j.isjel.20230203.09.

Надійшла до редакції: 03 квітня 2023 р.; Схвалено: 08 квітня 2023 р.;

Опубліковано: 01 червня 2023 р.

Анотація: У запропонованому науковому доробку Світлана Романчук розглядає мовний портрет сучасних студентів. Під мовним портретом вона пропонує розуміти втілену у мові комунікативну (мовну) особистість, що є представником певної соціальної спільності (середовища). Лексикон сучасної молоді людини поєднує у собі різноманітні елементи. Крім загальноживаних слів, до нього входять жаргони, знижена і просторічна лексика, іншомовні слова (найчастіше англіцизми, що виступають у різних модифікаціях і скороченнях), обценні вкраплення, інвективи, емотивно-експресивні характеристики, слова-паразити, дисфемізи загалом створюють особливу (знижену) стилістичну забарвленість мови. Значну увагу авторка звертає на жаргони, які вважаються специфічною формою мовної реалізації комунікативної особистості. У них відображаються соціально-історичні умови життя молодіжного колективу, рівень його культури, моральні установки, уявлення про життєві цінності, орієнтири, система оцінок, подій, фактів, життєвого укладу та багато інших. Світлана Романчук аналізує структуру молодіжного жаргону, характеризує його ознаки. Цінним для наукового опису є визначення рівня використання жаргонної лексики в різних засобах інформаційних технологій, зокрема в Інтернеті та під час спілкування в чатах по мобільному телефону. Мовний портрет сучасної молоді людини (особливо студента) не можна уявити без прецедентних текстів – цитат з відомих літературних творів, фразеологізмів, крилатих виразів, прислів'їв та приказок, гасел, фраз з популярних пісень та кінофільмів, рекламних роликів та ін. У статті йдеться, що використання прецедентних текстів робить мовлення молодих людей яскравим, нетривіальним, розкутим, дотепним, сприяє вдосконаленню комунікативної та міжкультурної компетенції. Також у науковому дослідженні проаналізовано дисфемізи, слова-паразити, арготизми, обценну та кримінальну лексика, елементи блатної мови і навіть лайку, які є доволі поширеними не тільки в молодіжному середовищі, але й в масмедійному просторі. Підсумовано, що існує об'єктивна суперечність між вимогами суспільства та недостатньою комунікативною компетентністю майбутніх фахівців, що не дозволяє їм успішно протистояти просторічно-жаргонній стихії та іншим негативним процесам розвитку сучасної української мови та формуванню високої мовної культури сучасних студентів.

Ключові слова: мовний портрет, ненормативна просторічна лексика, сленг, молодіжний жаргон, молодіжна мовна культура, сучасні студенти.

1. Вступ

XXI століття позначене прагненням до зниження рівня високої культури мовної особистості. На нашу думку, це зумовлено і суспільно-історичними, і культурними

чинниками. Наприклад, в українській літературі сучасного періоду, базованого на постмодерному корені, активізувалося вживання ненормативної лексики. Примітно, це не могло не вплинути на становлення мовної особистості, особливо студентів. Саме тому останнім часом активізувалася увага мовознавців на проблему формування мовної особистості, здобувачів вищої освіти зокрема. Ми вважаємо останніх представниками елітарної соціальної системи, однак їхня мовленнєва поведінка наразі значно знецінює констатоване.

2. Об'єкт і предмет дослідження

Об'єктом статті є ненормативна лексика, яка вживається сучасними студентами не тільки в навчальних закладах, але й в побуті. Предметом дослідження виступає просторічно-жаргонна лексика як складник мовного портрета сучасних студентів.

3. Мета та задачі дослідження

У пропонованій розвідці розглянемо причини та види ненормативних рівнів лексики, що є одним із складників мовного портрета сучасного студента. Окреслене і є **метою** праці.

Завданням розвідки є проаналізувати просторічно-жаргонну лексику в мовленні сучасних здобувачів вищої освіти та визначити її роль у формуванні мовного портрета зазначеної суспільної когорти.

4. Аналіз літератури

Різноаспектні наукові розвідки ведуться в цьому напрямку, як-от: розробка моделі мовної особистості (Ф. Бацевич, О. Тарасова), розгляд мовної особистості як носія національної мови (В. Красних, Л.І. Мацько), соціолінгвістичні та психолінгвістичні аспекти мовної особистості (Л.П. Крисіна, Л.Л. Славова,), взаємодія мовної та мовленнєвої особистостей (В.В. Красних, Л.П. Клобукова).

Культура мовлення стало предметом розгляду в працях Н.Д. Бабич, С.К.Богдан, С.Я.Єрмоленко, Н.П. Плющ, М.Стельмаховича, Ю.О.Ткаченко. У них науковці визначали культуру мовлення як соціокультурну, лінгвокультурологічну та етнографічну проблему. Проблеми формування мовної культури особистості приділяли велику увагу науковці М.Вашуленко, Л. Мацько, І. Огієнко, Л. Паламар, В.Русанівський, Л. Скуратівський, В.Підгурська та ін.

На думку В. Русанівського, культура мови покликана оцінювати доречність, доцільність або недоречність, недоцільність використання різних засобів мовного вираження. Вона виступає тим чутливим інструментом, що першим помічає нові явища в лексиці, фразеології, граматиці, підказує мовцям стилістичне забарвлення мовних форм, попереджає про втрату словом його інформативного й емоційного заряду [1].

5. Результати досліджень

Під мовним портретом у лінгвістичній літературі розуміється втілена у мові комунікативна (мовна) особистість, що є представником певної соціальної спільності (середовища). Така особистість як базовий зразок носія мови характеризується специфікою національно-культурного світобачення, і навіть комплексом комунікативних характеристик. До параметрів портрета мовної особистості належать вікові та гендерні характеристики, умови життя (міські, сільські), освіта, професійний статус, мовна та культурна компетенції, когнітивний, прагматичний, етнопсихологічний та інші рівні. Мовний портрет сучасної молоді людини втілює багато конкретних носіїв мови. З одного боку, молоді люди є носіями

базових культурних цінностей (вони сформовані сім'єю та школою), а з іншого боку, руйнівниками цих цінностей, що проявляється у посиленні егоїстичної спрямованості життєвих устремлінь, епатажності, мовної агресії, жаргонізації та вульгаризації мови.

За мовним портретом можна судити про базові та периферійні ціннісні орієнтири, світоглядні настанови та поведінкові реакції. Вважається, що мовний портрет сучасної молодої людини є повсякденним і віддаленим від носія елітарної мовної культури, яке найважливіші показники пов'язані з мовленнєвим поведінкою, комунікативним простором, лексиконом, характером соціальної взаємодії та інших. Як зазначає С. Голик, «світ став не лише більш «тісним», доступним і відкритим, а й більш примітивним, полярним та прагматичним» [2].

У працях сучасних учених аналізуються різні аспекти елітарної мовної особистості, її статус та параметри. Як зазначає В. Папіш, «найскладнішим питанням щодо дискурсивного простору еліти є проблема віднесеності тієї чи іншої мовної особистості до категорії елітарної особистості» [3].

Загальноприйнято вважати, що високоморальна мовна особистість повинна володіти нормами літературної мови, тобто дотримуватися культури мовлення, що віддзеркалює культурний та інтелектуальний рівень особистості. Це ніби твоя моральна візитівка. Про що якраз зазначають І. В. Абіх та О. П. Абіх: «Мовлення людини – це своєрідна візитна картка, це свідчення рівня освіченості людини, її культури, а разом з тим, через сукупну мовленнєву практику мовців – це і показник культури суспільства» [4, с. 55].

Лексикон сучасної молодої людини поєднує у собі різноманітні елементи. Крім загальноживаних слів, до нього входять жаргони, знижена і просторічна лексика, іншомовні слова (найчастіше англіцизми, що виступають у різних модифікаціях і скороченнях), обценні вкраплення, інвективи, емотивно-експресивні характеристики, слова-паразити, дисфемізи загалом створюють особливу (знижену) стилістичну забарвленість мови.

Сленг як різновид мовного субстрату традиційно привертає увагу вітчизняних і зарубіжних філологів завдяки яскравому емоційно-експресивному забарвленню, лаконічності й образності, здатності постійно змінювати кордони, що розділяють його з мовною нормою [5].

В.В. Балабін визначає сленг як ненормативну, неформальну, стилістично знижену та функціонально обмежену мову, що використовується з метою здійснення комунікативної, регулятивної, емоційно-експресивної та корпоративної мовленнєвих функцій [6].

Ю.Василенко пропонує називати сленгом молодіжний жаргон і визначає молодіжний сленг як синтезовану лексику різних молодіжних груп та індивідуальної молоді [7].

За Н. Годун, вперше термін «сленг» був зафіксований у 1750 році зі значенням «мова вулиці» або, за іншими джерелами, – «образа» [8]. Припускається, що слово «сленг» походить від англійського *sling* – «метати, кидати» в тому значенні, в якому воно вживалося в яскравому архаїчному виразі *to sling one's jaw* – «говорити буйні, образливі речі».

У тезаурусі молодої людини особливе місце посідають жаргони, які вважаються специфічною формою мовної реалізації комунікативної особистості. У них відображаються соціально-історичні умови життя молодіжного колективу, рівень його культури, моральні установки, уявлення про життєві цінності, орієнтири, система оцінок, подій, фактів, життєвого укладу та багато інших [9]. Молодіжний жаргон, обслуговуючи певні групи носіїв української, тяжіє до внутрішньої диференціації. Його ядро становлять загальномолодіжні жаргони, а периферію – жаргони більш менш замкнених (у соціальному та професійному плані) молодіжних угруповань і течій (користувачів, «падонків», панків, райтерів, скінхедів, байкерів, рокерів, брейкерів, аніме, наркоманів та ін.).

Віталій Дорда, досліджуючи співвідношення студентського сленгу із загальним та спеціальним сленгом в англійському мовному середовищі, виокремлює у сленгу «як мінімум три лексико-стилістичні підсистеми: нестандартна розмовна мова, професійний жаргон й

вульгаризми» [10, с. 330]. Українські студенти, на нашу думку, продукують подібну мовну поведінку.

Характерною рисою сленгу є його вживання окремою, відносно стійкою соціальною групою, що об'єднує людей за професією або віком, також відображає суспільну свідомість людей, що належать до певного середовища [11, с.237]. С.Б. Флекснер справедливо відзначає, що будь-яка субкультурна група створює свою власну таємну мову й жаргон, що згодом може стати частиною загального сленгу. Кожний з нас належить до декількох таких груп, і всі ми користуємося власними таємними мовами й жаргонами [12, с. 14].

Студент може вживати різні сленгізми залежно від конкретної ситуації спілкування. В інституті, де він вчиться, це може бути спеціальний студентський сленг, в спортивній секції - сленг спортсменів, у компанії друзів - молодіжний сленг і т.д. При цьому всі ці набори сленгізмів не ізольовані один від одного, і ті самі слова можуть входити в різні спеціальні сленги й, отже, можуть вживатися в різних ситуаціях спілкування.

У структурі молодіжного жаргону, досить строкатого та багатопланового, виділяється велика кількість тематичних груп: а) назви людей: предки, перенти, пахани, шнурки, штрихи, інвестори 'батьки', дірик, дик 'директор', чувиха, бікса, пелотка, ципа 'дівчина', кадр, перець, баклан, крендель 'молода людина'; б) назви частин тіла людини: фари 'очі', черепушка, кумпол, чан, горище 'голова', рила, колодка 'обличчя', нюхало, рубильник 'ніс', балія, плювало 'рот', локатори 'вуха', поршні, шасі, гальма 'ноги'; в) назви одягу та взуття: джини брюки, кори, даси, колеса, педалі взуття, сьют піджак, свішка светр, пітники, сирки, мокряки шкарпетки; г) назви предметів та понять, пов'язаних з навчальним процесом: препод, виклад 'викладач', матеша 'математика', вишка 'вища математика', фізра 'фізкультура', фізиця, центрифуга 'вчителька фізики', абітура, абітура 'абітурієнти' шпора, вудка 'шпаргалка', фара, пара, баран 'двійка', киль, палиця, принц, ключка 'одиниця', півень, п'ятак 'п'ятірка', зубарити, сухарити, гризти 'вчити', здути, злизати 'списати', спихнути, зіштовхнути 'скласти іспит', бійня, допит 'іспит'; д) назви пунктів громадського харчування: нудьга, травилівка, шамівка, ригалівка 'погана їдальня', шинок 'ресторан' і т.п.

У молодіжному жаргоні широко використовуються англіцизми, що певною мірою свідчить про престижність знання іноземної мови та активізацію процесу міжкультурних комунікацій. Правда, іншомовні слова вживаються з експресивно зниженою конотацією і (часто) в понівеченому і скороченому вигляді: герлушка 'дівчина', мані 'гроші', дрінк 'випивка', флет 'квартира', шузи 'черевики', ботл 'гуляти', іскейпнути 'піти', крейзі 'божевільний'.

Молодіжному жаргону властиві швидка мінливість, а також розширення сфери вживання та експансія до художньої літератури, засобів масової інформації. Наведемо кілька таких, здавалося б, невинних виразів, що активно використовуються на сторінках газет і в публічних виступах: бабло, бабки 'гроші', шмон 'обшук, огляд, перевірка', облом 'невдача, невдача', прикид 'одяг, вбрання', лабуда 'дурниця', абзац 'загибель, крах, кінець', навар 'дохід', чол 'людина', баклан 'приятель', перець 'хлопець, чоловіки на', відірватися 'відпочити, розважитися', відтягнутися 'добре провести час, отримати задоволення', відмазатися 'ухилитися від відповідальності', кинути 'підвести кого-небудь', наїжджати 'звинувачувати, чіплятися з питаннями', замочити 'вбити', тягнутися 'переживати захоплення', наздоганяти 'розуміти', Надибати "знайти", все в шоколаді "все добре", фіолетово "все одно".

Інформаційна доба вносить корективи у мовленнєву поведінку мовної особистості. У період соціокультурної трансформації суспільства спостерігаємо, пише І.О. Голубовська [13], різке зростання обсягів інформації, яку має опрацювати сам мовець (сприйняти, систематизувати, проаналізувати тощо) та надзвичайно активне використання нових засобів спілкування – електронної пошти, форумів, чатів та ін., які чинять серйозний вплив на зміст і форму спілкування. Швидкий розвиток інформаційних технологій, Інтернету та інших глобальних комп'ютерних мереж, можливість спілкування у різноманітних чатах, форумах, блогах створило передумови для появи комп'ютерного жаргону, відомого не лише вузьким професійним групам та програмістам, а й звичайним користувачам комп'ютера: інет -

'Інтернет', керогаз' - комп'ютер, бегемот - фірма Microsoft, верблюд - програмний продукт, монстр - модуль пам'яті, дійна корова - мережа Інтернет, батон - клавіша на клавіатурі, мило - адреса електронної пошти, хом'як - домашня сторінка.

Разом з Інтернетом та мобільними телефонами у повсякденне життя увірвалися та швидко завоювали популярність SMS-повідомлення, які стали невід'ємною частиною молодіжної культури. Гранично короткими фразами, (часто уривчастими або обірваними) типу «виходь», «жду», «буду», «люблю», «сумую», «нормально» молоді люди спілкуються один з одним: освідчуються в коханні, призначають зустрічі, передають секрети, дізнаються гороскоп і прогноз погоди, вітають зі святами, переправляють шпаргалки екзаменованим та ін. листів пояснюється економією місця та грошей на платних SMS-сторінках, а також тим, що учні не відносять SMS-повідомлення до письмового мовлення і вважають за краще писати відповідно до принципу «пишу, як говорю».

Психологи вбачають у SMS серйозне захворювання (SMS-залежність), яке (на їхню думку) негативно впливає на розумові здібності людини. А для сучасної молоді SMS-спілкування – це мода на мобільність, стиль сучасного життя, що вимагає завжди перебувати на зв'язку, бути в курсі подій, що відбуваються. «Просунуті» ж філологи бачать у «есемесках» не простий набір неписьменних і неправильно розставлених слів, а нові лінгвістичні сегменти, які мають особливу письмову культуру зі своїми законами та правилами. У деяких країнах (зокрема, в Англії) робляться спроби викладання мови SMS. Сьогодні відомий і такий факт, що на базі SMS-повідомлень десяти стільникових телефонів створено філософський та зворушливо-сентиментальний роман фінського письменника Хану Лунтіала «Останні повідомлення», в якому розгортаються події двох останніх місяців життя головного героя.

Мовний портрет сучасної молодої людини (особливо студента) не можна уявити без прецедентних текстів – цитат з відомих літературних творів, фразеологізмів, крилатих виразів, прислів'їв та приказок, гасел, фраз з популярних пісень та кінофільмів, рекламних роликів та ін. Інтертекстуальність у вигляді та включення інкрустацій вважається характерною рисою мови початку XXI ст. Використання прецедентних текстів робить мовлення молодих людей яскравим, нетривіальним, розкутим, дотепним, сприяє вдосконаленню комунікативної та міжкультурної компетенції. Такі тексти найчастіше відтворюються у трансформованому вигляді: спотворюються написання слів, обігрується їх звуковий склад, створюються словесні каламбури та багато іншого, що в лінгвістичній літературі називається мовною грою: Ось закінчиться семестр – і передихнемо. – Так, якщо до цього не передихнемо; У мене життя б'є ключем. Гайковим. По голові; Я зачарований і зачарований; Бідний, як швець; Працювати не прикладаючи рук (замість: не покладаючи); Бити чи не бити, пити чи не пити (обігрування відомої цитати бути чи не бути).

У молодіжному соціумі досить часто використовуються дисфемізми, що позначають зовнішні та внутрішні властивості, якості людини, її фізіологічний стан та інтелектуальні здібності: відкинути ковзани, зіграти в ящик, дати дуба, здохнути, спитатися (замість померти), кранти морда (замість обличчя), набриднути (замість набриднути), жерти (замість їсти, їсти), укокошити (замість убити). Вживання дисфемізмів сприяє створенню пейоративної експресивності висловлювання та вульгаризації мови загалом.

Слова-паразити, арготизми, обценна та кримінальна лексика, елементи блатної мови і навіть лайка розквітають у радіо- та телепрограмах. У деяких школярів та студентів спостерігається вроджена неграмотність, поширюються хвороби дисграфії та дислексії. І з цими висновками не можна не погодитись. Граматичні та лексичні помилки, неправильно побудовані конструкції, неточності у вживанні значення слів, тавтологія та плеоназм зустрічаються у мові не тільки молоді, а й людей усіх вікових категорій, різних професій та посад. Молоді люди в неофіційному спілкуванні та дружніх компаніях з метою самовираження та ломки стереотипів спілкування свідомо використовують знижену та просторічну лексику. Грубі та лайливі слова часто заповнюють паузи в процесі спілкування, а також вживаються для номінації будь-якого незрозумілого чи складного явища.

Гортаючи сторінки сучасних глянцевиx журналів, слухаючи радіо та телебачення, у багатьох складається відчуття, що сьогодні неможливо почути зразкову мову, а багато журналістів та письменників слабо володіють літературними нормами, у них низький рівень мовної компетенції, відсутні мовне чуття та смак. Подібна мовна свобода та розкутість лякає філологів і змушують їх порушувати проблеми екології мови та культури, забруднення мовного середовища.

Колись Олесь Гончар писав: «Той, хто зневажливо ставиться до рідної мови, не може й сам викликати поваги до себе» [14]. Ці слова із минулого нинішньому поколінню досить актуальний. Сучасна молодь має бути грамотною, вміти орієнтуватися в навколишньому мовному середовищі, визначати стратегії своєї мовної поведінки. А добрий приклад молоді та позитивний ефект буде досягнутий лише тоді, коли всі навколо будуть говорити правильно – не лише філологи, а й фахівці школи та вузу, працівники ЗМІ, представники високої політики, батьки, вчителі, учні та всі ті, кому небайдуже сучасний стан мови та її майбутнє.

6. Перспективи подальшого розвитку досліджень

Подальший розгляд окресленої проблеми варто базувати на думці про те, що просторічно-жаргонна лексика не формує моральних концептів, а отже, варто дослідити механізми викорінення цього «словникового сміття». Ціннісна сфера, на нашу думку, є найважливішим елементом внутрішньої структури особистості. Цінності можна окреслити як «ядро» особистості Бех [15], без якого студент не зможе відповідати елітарній суспільній одиниці.

7. Висновки

У мовленні сучасної молоді спостерігаються суттєві порушення мовних норм. Мова студентів свідчить про малий лексичний запас, невміння чітко сформулювати думку, недостатню послідовність у викладі матеріалу, нездатність знайти відповідні мовні висловлювання, переважаність жаргонізмами та просторіччям. Мовна розкутість, тиражування мовних помилок притуплюють у носіїв мови почуття відповідальності за дотримання норм української.

Вчені, письменники, театральні діячі звертають увагу на прояв деградації комунікативних навичок молодого покоління. Дедалі частіше молодіжний жаргон стає нормою. Неправдивість перетворюється на хворобу століття. Згрубіле мовлення пов'язане з недостатністю мовної та загальної культури, зниженням рівня інтелекту мовців та пишучих, втратою художньо-естетичного ідеалу.

Можна виявити об'єктивну суперечність між вимогами суспільства та недостатньою комунікативною компетентністю майбутніх фахівців, що не дозволяє їм успішно протистояти просторічно-жаргонній стихії та іншим негативним процесам розвитку сучасної української мови.

Мовна особистість студента є мобільною саморегулюючою системою, що перебуває під впливом різноманітних соціальних факторів. Існування цієї саморегулюючої системи перебуває також під впливом численних ситуативних чинників. Формування мовної особистості студента – керований процес, ефективність якого підвищують запропоновані лінгвометодичні та організаційні механізми.

Список літератури:

- 1) Культура української мови (1990.). Довідник / за ред. В. М. Русанівського. К., 304 с.
- 2) Голик, С. (2013.). Мовна особистість як об'єкт лінгвокультурологічних досліджень. Вісник Львівського університету. Серія : Іноземні мови. Вип. 21. С. 258–264.

- 3) Папіш, В. А. (2022.). Мовна особистість та вишукана мовна особистість як ключові поняття теорії лінгвоперсонології. Наукові записки Національного університету «Острозька академія», серія «Філологія». Вип. 13(81). С. 306-310.
- 4) Абіх, І.В., Абіх, О.П. (2016). Проблеми культури мовлення студентів у контексті підготовки майбутніх фахівців. Збірник наукових праць ДонНАБА.2016 (5). Випуск 4. С.55-59.
- 5) Секрет, І. (2010.). Семантичні аспекти американського студентського сленгу // Наукові записки. Випуск 89 (1). Серія: Філологічні науки (мовознавство): У 5 ч. Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В.Винниченка, С. 80-84.
- 6) Балабін, В.В. (2002). Сучасний американський військовий сленг як проблема перекладу: автореф. дис. на здобуття канд. філол. наук: 10.02.16; Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. К., 19 с.
- 7) Василенко, Ю.А. (2009.). Сучасний український молодіжний сленг. Львівський національний університет імені Івана Франка. № 6. С. 16.
- 8) Годун, Н.. Ділова українська мова з елементами професійного та розмовного сленгу в молодому середовищі <http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=2056>
- 9) Ставицька, Л.О. (2001). Проблеми вивчення жаргонної лексики: Соціолінгвістичний аспект. Українська мова. К., № 1. С. 55-68.
- 10) Дорда, В. (2009). Співвідношення студентського сленгу з загальним та спеціальним сленгом. Наукові записки [Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка]. Сер. : Філологічні науки. Вип. 81(1). С.329-333. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzs_2009_81%281%29__81
- 11) Bloomfield, L. Language. (1984). New York: Holt, Reinhart and Winston. 566 p.
- 12) Partridge, E. Slang Today and Yesterday. (1970). London: Routledge & Kegan Paul Ltd.. 381p.
- 13) Голубовська, І.О. (2008). Мовна особистість як лінгвокультурний феномен. Studia Linguistica. Зб наук. пр. К., Вип. 1. С.25-33.
- 14) Гончар, О. Сьогодні Міжнародний день рідної мови. <https://shatsk.rayon.in.ua/news/23493-sogodni-mizhnarodnii-den-ridnoyi-movi>
- 15) Бех, І. Д. (1997). Цінності як ядро особистості // Цінності освіти і виховання: Наук.-метод. зб. / За ред. О. В. Сухомлинської. К., С. 8–11.

Spatial-slang vocabulary as a component of the language portrait of modern students

Svitlana Romanchuk

Department of Journalism, Ukrainian Institute of Arts and Sciences, Bucha, Ukraine
ORCID 0000-0002-5737-2951

Abstract: In the proposed research paper, Svitlana Romanchuk examines the language portrait of modern students. Under the language portrait, she proposes to understand a communicative (linguistic) personality embodied in language, which is a representative of a certain social community (environment). The lexicon of a modern young person combines various elements. In addition to commonly used words, it includes slang, reduced and spatial vocabulary, foreign words (most often anglicisms appearing in various modifications and abbreviations), obscene interjections, invectives, emotional and expressive characteristics, parasite words, dysphemisms generally create a special (understated) stylistic coloring of the language. The author pays considerable attention to jargons, which are considered a specific form of language realization of a communicative personality. They reflect the socio-historical conditions of life of the youth group, the level of its culture, moral attitudes, ideas about life values, landmarks, a system of evaluations, events, facts, way of life and many others.

Svitlana Romanchuk analyzes the structure of youth slang, characterizes its features. Valuable for scientific description is the determination of the level of use of slang vocabulary in various means of information technology, in particular on the Internet and during communication in chat rooms on a mobile phone. The linguistic portrait of a modern young person (especially a student) cannot be imagined without precedent texts - quotations from famous literary works, idioms, catchphrases, proverbs and sayings, slogans, phrases from popular songs and movies, commercials, etc. The article states that the use of precedent texts makes the speech of young people vivid, non-trivial, loose, witty, and contributes to the improvement of communicative and intercultural competence. The scientific study also analyzed dysphemisms, parasitic words, argotisms, obscene and criminal vocabulary, elements of vulgar language and even swearing, which are quite common not only in the fashion environment, but also in the mass media space. It is concluded that there is an objective contradiction between the demands of society and the insufficient communicative competence of future specialists, which does not allow them to successfully resist the spatial and jargon element and other negative processes of the development of the modern Ukrainian language and the formation of a high linguistic culture of modern students.

Key words: language portrait, non-normative spatial vocabulary, youth slang, youth language culture, modern students.
